

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VADERS

Een tragikomedie

door

1880

Haye Van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3373

PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

DANIËL, in de veertig :
 LARA, zijn vrouw, dito :
 ANOEK, zijn vriendin, eind twintig :
 SJORS, zijn vader, in de zeventig :

DECOR

Een bankje in het Vondelpark
 De flat van Daniël en Lara
 De kamers boven de klamboewinkel (Alleen na de pauze)

MUZIEK

In de sfeer van Toots Thielemans

KORTE INHOUD

'Vaders' is een tragikomedie over dubbele moraal, vergeving en wraak. Moet een zoon voor zijn vader zorgen als die dat nooit voor hem heeft gedaan? Daniël heeft een modern, open huwelijk met Lara. Zijn nieuwste verovering heet Anoenk: een lekker jong ding, spannend en ongecompliceerd. Dan duikt Daniëls oude vader op - ooit een rokkenjager, maar nu zwaar ziek. Daniël zit niet alleen in z'n maag met de man, die flink wat kritiek heeft op zijn manier van leven. Maar ook met Anoenk, die het tussendoor aanlegt met een Spanjaard en een Pool. En Lara, minder blij met het vrije huwelijksleven, zucht en wacht af. Of niet?

1.

(Daniël zit op het parkbankje. Anoeek staat bij hem. Lara staat op enige afstand.)

LARA : *(Tegen publiek.)* **29 juni.** Het is avond. Het schemert al een beetje. We bevinden ons in het Vondelpark te Amsterdam. Hier zie je een fietser, daar skeet een skater op leeftijd, in een iets te blote leren G-string, twee meisjes paraderen in ouderwetse Doris Day-rokken en bij de eenden blaft een ontsnapte hond. Iets verderop zit op een bankje mijn man Daniël, in vol ornaat, zal ik maar zeggen. En om hem heen fladdert ene Anoeek. Die ik nog niet ken. Hij trouwens ook niet. Dat wil zeggen, ze zijn elkaar een paar keer tegengekomen. Bij toeval. Dat heb je wel eens. Zij ziet er jong en zomers. Leuk meisje, absoluut, maar zo jong als ze doet is ze volgens mij niet. *(Ze blijft nog even toekijken.)*

ANOEK : Dit is de derde keer.

DANIËL : Dan moeten we elkaar trakteren.

ANOEK : De vraag is alleen op wat.

DANIËL : Ik jou op een ijsje en jij mij op jou?

ANOEK : Ik lust geen ijs.

DANIËL : Grapje.

ANOEK : Ja ja. Ben je muzikant of zo?

DANIËL : Zijn dat typisch muzikantengrapjes?

ANOEK : Zoals je d'r uit ziet.

DANIËL : Ik was naar een première. In de schouwburg.

ANOEK : Was er geen feestje na afloop?

DANIËL : Ach ja.

ANOEK : Moest je daar niet naar toe dan?

DANIËL : Ik ben geweest. Het was heet. Ik wou d'r even uit.

ANOEK : Ben je niet met je vrouw?

DANIËL : Die had geen zin.

ANOEK : Als je met je vrouw was geweest, was je niet bij dat feestje weggelopen. Had je hier niet gezeten.

DANIËL : Was ik jou niet tegengekomen.

ANOEK : Zit je met me te flirten?

DANIËL : Komt het zo over?

ANOEK : Je bent toch veel te oud voor me?

DANIËL : Och.

ANOEK : Ik vind mannen wonderlijke wezens.

DANIËL : Hoe dat zo?

ANOEK : Je kent me niet, je weet niets van me, je zou me nog geen euro lenen, maar als ik zeg, kom in bed, dan kom je.

DANIËL : Vrouwen doen dat niet?

ANOEK : Vrouwen willen minstens eerst het een en ander weten.

DANIËL : Vandaar al die vragen van je.

ANOEK : Vrouwen willen iets weten en iets voelen.

DANIËL : Ook niet allemaal.

ANOEK : We willen weten of je schoon bent. Of je geen psychopaat bent. Of je niet al te macho bent.

DANIËL : Toe maar. En dan willen jullie ook nog iets voelen?

ANOEK : Ja.

DANIËL : Wat dan? Liefde?

ANOEK : Neuuuu. Hoeft niet. Kan iets zachts zijn. Of iets grappigs. Of iets spannends. Maar niet te spannend. En ook niet te grappig. Of te zacht. Ben je een psychopaat?

DANIËL : Dat niet. Wel een tikkie neurotisch.

ANOEK : Tikkie kan wel leuk zijn. Wat doe je?

DANIËL : Klamboes. Importeer ze en verkoop ze. In het klein en in het groot. In een winkel hier in de stad en aan winkels in het land.

ANOEK : Klamboes. Grappig.

DANIËL : Niet TE grappig?

ANOEK : (*lacht.*) Klamboes. Want je wilt niet gestoken worden?

DANIËL : Ze moeten mij altijd hebben.

ANOEK : Het zijn alleen de vrouwtjesmuggen die steken, geloof ik.

DANIËL : En dat doen ze zonder dat ze iets van je afweten. En zonder dat ze iets voor je voelen.

ANOEK : Klamboes klinkt ook saai.

DANIËL : Is het ook.

ANOEK : Heb je niet allerlei kleuren dan?

DANIËL : Jawel.

ANOEK : En allerlei vormen?

DANIËL : Zeker.

ANOEK : Type hemelbed, type bedoeïenentent, type Gordel van Smaragd?

DANIËL : Zoiets.

ANOEK : Welke heb je thuis?

DANIËL : Wij hebben een gewone witte.

ANOEK : Nooit eens een andere kleur?

DANIËL : Thuis niet.

ANOEK : En de kinderen? Hebben die ze leuke met Mickey Mouse erop of zo?

DANIËL : We hebben geen kinderen.

ANOEK : Waarom niet?

DANIËL : Wou ik niet.

ANOEK : Jij of jullie?

DANIËL : Ik. En Lara kan ze niet krijgen.

ANOEK : Daar hebben jullie elkaar op gevonden.

DANIËL : Ook. En jij?

ANOEK : Ik? Ik ben zelf nog een kind. Of eigenlijk ook niet. Ik ben niet eens een mens, zeggen mijn vrienden. Ik ben een vlinder, zeggen ze.

DANIËL : Je fladdert van de ene bloem naar de andere?

ANOEK : Zoiets ja.

DANIËL : Je geniet van het leven. En je hebt gelijk.

(Even stil. Anoek kijkt hem uitdagend aan. Hij grijnst terug.)

ANOEK : Jij denkt nu zeker kat in 't bakkie?

DANIËL : Ik denk niet zoveel op dit moment.

ANOEK : Liegbeest. Jij denkt: dat zit geramd.

DANIËL : (*Lacht wat.*) Bang ben je niet hè?

ANOEK : Voor mannen? Nee. Mannen zijn makkelijk. Behalve als het psychopaten zijn.

DANIËL : En vrouwen?

ANOEK : Voor vrouwen moet je oppassen. Voor de meeste. (*Even stil.*) Toch denk ik niet dat ik het doe. Je bent te oud voor me.

DANIËL : Ik ben jong van geest.

ANOEK : Ik doe het niet.

DANIËL : Groot gelijk.

ANOEK : Is ook te snel. Veel te snel. We kennen elkaar net tien minuten.

DANIËL : En ik ben veel te oud. Je moet het niet doen.

2.

ANOEK : (*Tegen publiek.*) **De volgende dag.** De flat van Daniël en Lara. Lara ken ik nog niet, Daniël dus wel. Absoluut. Het is het einde van de ochtend, buiten is het warm zo te zien. Lara zit daar met de krant. Ze leest, of nou ja, bladert. Daniël komt binnen, in ochtendjas, hij ziet er wat verfrommeld uit. (*Ze gaat.*)

DANIËL : Goeiemorgen.

LARA : Bijna middag.

DANIËL : Middag dan.

LARA : (*Kijkt in de krant.*) Ik wil iets aan mijn haar doen. Ik moet iets aan mijn haar doen. Zoiets als Cameron Diaz. Moet je kijken. (*Ze toont de krant.*)

DANIËL : Jij hebt ander haar dan Cameron Diaz.

LARA : Nu nog wel.

DANIËL : Ik denk niet dat het je zou staan.

LARA : Waarom niet? Het staat haar ook. Waarom zou het mij niet staan?

DANIËL : Omdat je een ander mens bent.

LARA : Dat ben ik onder andere omdat ik niet dat haar heb.

DANIËL : Wat is er opeens mis met je haar?

LARA : Alles. Lengte, kleur. Alles. Je was laat thuis hè? Was het toch leuk?

DANIËL : *(Draait zich wat af.)* Mja.

LARA : De voorstelling ook?

DANIËL : Ging wel.

LARA : Was het feestje gezellig?

DANIËL : Nou nee eigenlijk. Het was er erg heet en ik ben even het park ingelopen.

LARA : O.

DANIËL : En daar kwam ik iemand tegen.

LARA : Wie dan?

DANIËL : Een meisje. Leuk meisje.

LARA : O.

DANIËL : En daar ben ik mee de stad in gegaan.

LARA : In je smoking?

DANIËL : Ja.

(Even stil. Lara kijkt weer in de krant.)

LARA : *(Langs de neus weg.)* Geneukt?

DANIËL : Eh.... ja.

LARA : Ik heb het vroeger ook wel eens blond gehad. Voordat ik jou kende. Net zoiets als Cameron Diaz nu. Had ik wel succes mee.

DANIËL : Je hebt nog steeds succes. In ieder geval bij mij.

LARA : En toch wil ik zulk haar.

(De bel gaat.)

DANIËL : Jezus. Wie is dat nou? 's Morgens vroeg.

LARA : *(Staat op.)* Het is niet 's morgens vroeg. Het is een hele normale tijd om aan te bellen. Misschien is het dat meisje?

DANIËL : *(Schrikt.)* Hè? Nee. Ben je gek. Nee zeg.

LARA : Heeft ze je adres niet?

DANIËL : Nee. *(Bedenkt zich iets.)* Ja. Shit ja.

(Lara verlaat de kamer.)

(Mompelt.) Kolere. Dat zal toch niet. Alsjeblieft. *(Hij kijkt even in paniek om zich heen. Ziet dan dat hij nog in ochtendjas is.)* Shit shit. *(En hij rent af, in de andere richting.)*

(We horen wat stemmen. Dan komt Lara terug met in haar kielzog Sjors, die wat moeizaam loopt.)

LARA : Daniël, je vader is er. *(Dan ziet ze dat hij er niet is.)* O. *(Tegen Sjors.)* Hij was net nog hier. Zal zich wel even aan het aankleden zijn. Ga zitten. Wil je koffie of iets?

SJORS : *(Blijft staan.)* Koffie. Nee.

LARA : Thee? Een borrel? Gevulde koek?

SJORS : Ik hoef niks.

LARA : Alles goed? Je ziet er bedrukt uit.

SJORS : *(Stug.)* Ik vertel het zo wel. Als Daniël er is.

LARA : O.

SJORS : Anders moet ik het twee keer vertellen. En moet jij het twee keer aanhoren.

LARA : Dat is zo. *(Stilte.)* Klinkt wel dreigend. Ik bedoel, er is dus echt iets te vertellen. Je komt niet zomaar voor een kopje koffie?

SJORS : Doe ik dat wel eens?

LARA : Nee.

SJORS : Nou dan.

LARA : Gezellig ben je.

SJORS : Sorry. *(Stilte.)* Ik heb 'Singin' in the Rain' op DVD.

LARA : Is dat het? Nou heb je het toch verteld.

SJORS : Nee, dat is het niet. Dat is zomaar iets. Dat zeg ik om iets te zeggen. Om gezellig te zijn. Een poging daartoe. En omdat het mooi is. 'Singin' in the Rain'. Gene Kelly. Cyd Charisse. Donald O'Connor. Debbie Reynolds. Ken je

zeker allemaal niet?

LARA : Niet echt.

SJORS : Ik was er al bang voor.

LARA : Gene Kelly wel. Is dat een zanger?

SJORS : Een danser.

LARA : O.

SJORS : Maar hij zingt ook.

(Even stil. Lara staat op.)

LARA : Ik zal anders maar even gaan zeggen datje d'r bent. Ben zo terug.

*(Ze gaat en laat Sjors alleen. Die begint dan opeens voor zich uit te zingen.
Gortdroge kale vrolijkheid.)*

SJORS : I'm singing in the rain, just singing in the rain, what a glorious feeling, I'm happy again.

*(In de achtergrond klinken stemmen. Sjors zwijgt verder. Dan komt Daniël op.
Lara achter hem.)*

DANIËL : Wat is er aan de hand?

SJORS : Wie zegt dat er iets aan de hand is?

DANIËL : Lara.

SJORS : Ze heeft gelijk. Er is iets aan de hand. Toch wel. Ja. *(Zakelijk:)* Ik eh.. ik heb een ziekte. Een erge. Eentje waar ik dood aan ga. Niet echt meteen. Ik bedoel, ik stort niet hier straks ter plekke ter aarde. Maar het gaat wel redelijk snel gebeuren.

(Daniël staart hem aan.)

Ik denk, ik kom het even zeggen. Anders krijg ik daar weer klachten over. Dat

ik het niet gezegd heb. Ik heb het nu gezegd.

(Stilte.)

DANIËL : Wat voor ziekte is dat dan?

SJORS : *(Luchtig.)* Eh...atro...eh...myfische bilaterale kolereroze of zoiets. Een spierziekte. Verstoort de communicatie tussen de hersenen en de spieren. Is nooit mijn specialiteit geweest. Het tast alle spieren aan behalve het hart. Dat vind ik wel literair. Meer weet ik niet. Kan me ook niet schelen. Wat maakt het uit hoe de ziekte heet waar je kapot aan gaat? Wat moet je nog met die kennis?

DANIËL : Hoeveel tijd heb je nog?

SJORS : Het kan snel gaan of langzaam, zegt die arts. Ja, daar heb je wat aan. Het kan een halfjaar duren, zegt-ie.

DANIËL : Maximaal of minimaal?

SJORS : Hoe bedoel je?

DANIËL : Is het een half jaar of twee weken, of is het een half jaar of vijf jaar? Maximaal of minimaal?

SJORS : Ik weet het niet. Ik hoef het ook niet te weten. Ik zie het wel.

(Stilte. Lara en Daniël kijken elkaar aan.)

Ik ga weer. Ik moet een beetje in beweging blijven. Het wordt elke dag minder, maar ik moet blijven bewegen. Zeggen ze. En dat doe je dan maar braaf. Toch?

(Lara en Daniël staren hem aan. Hij loopt langs de krant, staat er even bij stil en werpt er een blik in.)

Cameron Diaz. Leuk. *(Kijkt er even naar.)* De Debbie Reynolds van deze tijd. Kan ze zingen?

(Lara en Daniël staren hem aan.)

Nee zeker. Ik kom er wel uit.

(En hij gaat. Daniël en Lara in verbijstering achterlatend.)

3.

LARA : Die nacht op de flat. Daniël hangt op de stoel in zijn werkkamer. Rokend en drinkend. Hij heeft zachte muziek op staan en staart naar het plafond. Dan klinkt er gestommel in de achtergrond. Lara komt uit bed, ik dus, ik heb er duidelijk al een paar uur slaap op zitten.

(Lara stapt de scène in.)

Ben je nog op?

DANIËL : Zoals je ziet.

LARA : Ik denk, die is weer de stad in.

DANIËL : Nee.

LARA : *(Gapend.)* Ga je niet slapen? Het is half vier.

DANIËL : Ik denk dat ik geen oog dicht doe.

LARA : Vanwege je vader?

DANIËL : *(Korte aarzeling.)* Ja.

LARA : Ook.

(Even stil. Ze kijken elkaar aan.)

DANIËL : Laat me nou maar even. Ik kan gewoon niet slapen. Mijn hoofd zit vol.
Teveel gedachten. Teveel emoties.

LARA : Dat meisje? *(Daniël antwoordt niet.)* Dat meisje.

DANIËL : Ik wil je er niet mee lastig vallen.

LARA : Je denkt dat je verliefd bent.

(Even stil.)

DANIËL : Wat die man flikt. Dat doe je toch niet? Hij komt even binnenlopen, zegt dat-ie dood gaat en de groeten.

LARA : Voor hemzelf is het ook niet fijn.

DANIËL : Wat wil-ie nou van me? Wat moet ik nou? Wat word ik nou geacht te doen?

LARA : Ik zou maar eens contact opnemen met de arts en vragen hoe het precies zit. Wat je zei, het is nogal een verschil of-ie nog een paar jaar heeft of een paar maanden of weken... *(Even stil.)* Maar dat met dat meisje is dus geen eenmalig event, begrijp ik?

DANIËL : Ik denk dat je d'r ontzettend leuk zou vinden. Ik weet het zeker.

LARA : Hoe heet ze?

DANIËL : Anoek.

LARA : Anoek. Heb je al weer iets met 'r afgesproken?

DANIËL : Nog niet.

LARA : Zou ze jou bellen?

DANIËL : Ja.

LARA : Maar dat heeft ze nog niet gedaan?

DANIËL : Nee.

LARA : En daarom kan je niet slapen?

DANIËL : Nee. Ja. Weet ik veel. Het is gewoon een beetje veel allemaal.

LARA : En dan opeens denk je, ik ben verliefd. Dat kennen we hè?

DANIËL : Ik denk echt dat je d'r heel leuk vindt. Zal ik vragen of ze een keer langs komt?

LARA : *(Zwijgt en zucht.)* Pfff...

DANIËL : Wat is er?

LARA : Ik weet niet waarom je dat wilt, Daniël.

DANIËL : Dat meisje raakt me. Dat wil ik met je delen. Ik hou van je.

(Lara lacht schamper. Even stil.)

DANIËL : Wat lach je nou?

LARA : Niks. Het is heel mooi allemaal. Maar ik ben moe. *(Ze staat op en wil weer*

gaan.)

DANIËL : Hoe kom ik er achter wie die dokter is?

LARA : Je kunt zijn huisarts bellen. Of het AMC. Dikke kans dat-ie in het AMC is geweest. Met die arm was-ie daar toch ook? Je bent er zo achter. Is echt helemaal niet moeilijk.

DANIËL : Wil jij me toch niet even helpen morgenochtend?

LARA : *(Met een halve zucht.)* Tuuurlijk. *(Ze gaat. In de loop:)* Ga je nou nog naar bed of niet? Ze belt niet meer hoor.

DANIËL : *(Blijft zitten.)* Het is d'r uitstraling. Dat levendige. Prachtig. Ik denk dat jij d'r ook geweldig vindt. Denk ik echt. Geloof me.

LARA : *(Vermoeid.)* Ik geloof je. *(Even stil.)* Ik heb gedroomd dat ik kaal was. Daar werd ik wakker van. En ik liep midden in de nacht over straat. Ik was hartstikke kaal.

4.

LARA : *(Tegen publiek.)* We zijn nu een paar dagen laten. Het is middag op het bankje in het Vondelpark en mooi weer. Zonnetje schijnt, vogeltje tjlpt, zacht windje waait. Helemaal goed. Daniël en Sjors, vader en zoon, zitten bij elkaar. Voor een goed gesprek, zullen we maar zeggen. Tuurlijk. *(Ze loopt meteen af.)*

SJORS : Ik ben toch geen sentimentele man? Je kunt een boel van me zeggen, maar ik ben niet sentimenteel.

DANIËL : Ik dacht het niet nee.

SJORS : Nooit geweest ook. Maar ik hou het niet droog tegenwoordig. Met mijn DVD's. Thats Entertainment heb ik ook. Dat is met allemaal korte stukjes. Judy Garland, Lena Horn, Doris Day. Ergens een stukje waarin Bob Fosse danst. Kiss Me Kate. Ik heb het altijd mooi gevonden, maar nu helemaal. Zang en dans jongen, ik krijg er tranen van in mijn ogen.

DANIËL : *(Ironisch.)* Goed van je zeg.

SJORS : Zit je me nou ik de zeik te nemen?

DANIËL : Helemaal niet. Wat een gevoelige man ben je opeens, stel ik vast. En toch

niet sentimenteel.

SJORS : Ik mag toch wel wat vertellen? Het ontroert me. Dat kan toch?

DANIËL : Pap. Even serieus. Ik heb je dokter gesproken.

SJORS : We hebben het over zang en dans.

DANIËL : En nu hebben we het even over jouw gezondheid. Want ik heb je dokter gesproken.

SJORS : Waarom?

DANIËL : Ik wilde graag iets meer weten dan bijna niks.

SJORS : Nou ga je ervan uit dat een dokter iets weet.

DANIËL : Hij weet meer dan wij. Je hebt Amyotrofische Laterale Sclerose. ALS.

SJORS : Ik vind het niet slecht klinken. Ik bedoel, daar kan je beter dood aan gaan dan aan de Spaanse Griep. Of de Kroep. Dat klinkt zo lullig.

DANIËL : Alsjeblieft. Kom op nou.

SJORS : Wat is er?

DANIËL : Het slikken en het lopen is vaak het eerste dat moeilijk gaat.

SJORS : (*Sarcastisch.*) Zegt die dokter dat? Knappe diagnose. Ik strompelde als een kreupele zijn spreekkamer in en klaagde erover dat ik geen hap door m'n strot kan krijgen, dus dat was wel een beetje een aanwijzing, maar toch erg knap.

DANIËL : Straks kan je het helemaal niet meer en dat proces gaat verder, heeft invloed op al je spieren, behalve inderdaad je hart. Het hele proces kan een aantal maanden duren. Drie tot negen maanden. Hooguit een jaar. Maar ze weten het niet.

SJORS : (*Luchtig.*) Tis toch wat.

DANIËL : (*Toch geïrriteerd.*) Moet dit?

SJORS : Wat doe ik?

DANIËL : Stoer. Flauw. Kinderachtig.

SJORS : Wat nou? Laten we er niet al te dramatisch over doen. Dat levert toch niks op. Ik ben een oude man. Op een gegeven moment ga ik dood.

DANIËL : Maar daar zijn we nog niet. Oké? Jezus! (*Even stil.*) De vraag is: wat doen we in de tussentijd?

SJORS : Geen flauw idee. Ik neem het zoals het komt, om met je tante Annie te spreken.

DANIËL : Dat lijkt me niet zo verstandig. Ben je wel eens in een verpleegtehuis geweest?

SJORS : Uiteraard.

DANIËL : Daar kom je dan terecht.

SJORS : Dat zal wel ja.

DANIËL : En dat vind je niet vreselijk?

SJORS : Leuk is anders natuurlijk. Maar het is nu nog niet aan de orde. Vooralsnog zit ik hier nu lekker in de zon. En ik slaap nog redelijk. Pijn heb ik niet. Het is niet erg. Ik ben oud. Zo gaat het. *(Even stil.)* D'r was daar een jochie van een jaar of zes met een andere spierziekte. Iets met een Franse naam. Iets dat alleen bij kinderen voorkomt. Dat is erg. Ziektes moeten ouwe kerels pakken, geen jonge kinderen.

DANIËL : Toch nog gevoelig op je ouwe dag.

SJORS : Ik vind kinderen die ziek zijn zielig. Kinderen moeten spelen, niet ziek zijn.

(Daniël zwijgt verbeten. En zucht. Sjors kijkt om zich heen.)

Ik ben er niet zo treurig over. Ik geloof wel dat ik eruit gehaald heb wat er in zat. Ik ben al in de zeventig. En ik heb niet erg gezond geleefd. Ik vind dat ik niet ontevreden mag zijn.

DANIËL : En je moet nog maar afwachten of er überhaupt plaats voor je is. In zo'n verpleegtehuis. Het is grote ellende in die wereld.

SJORS : Dat schijnt.

DANIËL : Heb je je al ergens ingeschreven?

SJORS : Moet dat? Geen flauw idee hoe het gaat. Nee, ik heb me nog nergens ingeschreven. Weet Lara niet hoe dat moet?

DANIËL : We hebben het er niet over gehad.

SJORS : Ze zullen me toch niet langs de kant van de straat laten liggen, neem ik aan.

DANIËL : *(Gefrustreerd.)* Nee, dat zullen ze niet. *(Even stil.)* Dus je wilt wel het verpleegtehuis in?

SJORS : Heb ik enige keus?